

رئیس انجمن اولیا و مربیان مدرسه شهیدان صفری
تمام وقت در خدمت مدرسه و دانش آموزان است

مسئول خاص انجمن

بخش دوم: گفت و گو با خانم رئیس انجمن

خانم مریم مهدوی، رئیس انجمن مدرسه، هم جملاتش را این گونه شروع می کند: محیط آموزشی را خیلی دوست دارم، فرزندانم پیش از این در همین مدرسه درس می خواندند و از آن زمان، رفت و آمد من به مدرسه شروع شد و کماکان ادامه دارد.

❖ چرا در مدرسه فرزندانان جزو انجمن اولیا نمی شوید؟

آنجا هم همکاری می کنیم اما این مدرسه نیاز بیشتری دارد و ترجیح می دهم خدمتگذار خانواده ها و بچه ها در این مدرسه باشم.

❖ چند نفر در انجمن اولیا و مربیان این مدرسه مشغول فعالیت هستند و چه

فعالیت هایی انجام می دهید؟

۹ همکار داریم که در همه بخش های آموزشی و پرورشی فعالیت می کنیم. مهم ترین بخش کاری ما ارتباط با اولیا است، ما مدیون مدیر مدرسه هستیم. ایشان اجازه ارتباط و همکاری با اولیا در زمینه تمام مسائل مدرسه را به ما داده است. در مدارس دیگر معمولاً انجمن اولیا هر ماه فقط یک جلسه دارد و در فضایی خشک، مصوباتی را اعلام می کنند و تا ماه آینده اتفاق خاصی نمی افتد اما در این مدرسه، فعالیت انجمن اولیا و مربیان هر روز ادامه دارد.

❖ کار در فضای با حضور دانش آموزان مهاجر از کشور همسایه (افغانستان)

چه ویژگی هایی دارد؟

با توجه به دیدگاه هر فرد، می تواند متفاوت باشد. اگر ملزم به دیدگاه اسلامی باشیم، بنابه آموزه های دینی، فرقی میان نژادها و آدم هائ نیست. دانش آموزان افغانستانی ما جزو تمدن کهن ایرانی محسوب می شوند و با ما هم دین و هم مذهب هستند و فرقی میان آن ها با دانش آموزان ایرانی وجود ندارد. نهایت اینکه لهجه آن ها تا حدودی متفاوت است که در همین کشور خودمان بلکه استان و شهر خودمان هم لهجه های متفاوتی داریم و این موضوع، مشکل خاصی را ایجاد نمی کند؛ البته گاهی در تفهیم و تفهم با توجه به تفاوت لهجه ها بین دانش آموزان و معلمان، مشکل به وجود می آید اما معلمان با توجه به تجربه شان، می توانند این مشکل را حل کنند.

❖ معمولاً وقتی اسم انجمن اولیا و مربیان به میان می آید،

همه به فکر پول گرفتن مدارس می افتند.

متأسفانه همین طور است اما تفکر درستی نیست. ما در جلسه ماهانه بسیار صمیمی هستیم و اغلب ساعت ها با مادران دانش آموزان در طول روز گفت و گو می کنیم و به درد دل هایشان گوش می دهیم و سعی می کنیم مشکلات را حل کنیم.

❖ برای دانش آموزانی که وضعیت خانوادگی خاصی دارند، چه

می کنید؟

آن ها را در مدرسه شناسایی کرده ایم. ۵۰ دانش آموز دچار بدسرپرستی یا فقر هستند. با اینکه عموم اولیای مدرسه توانمندی مالی زیادی ندارند، از میان همین اولیا، افرادی هستند که با جان و دل برای بهتر شدن وضعیت سایر خانواده ها، کمک مالی می کنند.

❖ با انجمن های اولیا در دیگر مدارس، ارتباط دارید؟

با سایر مسئولان انجمن در مدارس، تلفنی مرتبط هستیم و گفت و گو می کنیم. در اداره آموزش و پرورش هم دوره های آموزشی ای داریم که در آنجا به هم افزایی می پردازیم.

تکثیر و جبهه زاده - مدرسه «شهیدان صفری» در محله تلگرد مشهد واقع شده است؛ مدرسه ای مانند دیگر مدارس این منطقه و شهر که در دو شیفت، دانش آموزان پسر و دختر را پذیراست و حدود دوبرابر ظرفیتش دانش آموز دارد. «کمبود سرانه آموزشی»، بیت الغزل صحبت های مدیر مدرسه است.

ساعت ۲ بعد از ظهر رنگ در مدرسه را می زنم. فراش مدرسه ما را به دفتر، راهنمایی می کند. مدرسه با وجود تمام کمبودهایی که دارد، تمیز و آراسته است و جاروی فراش، صحن و سرای آن را پاکیزه کرده است. وقتی دیوار کلاس ها را می بینی، نشان از رنگ آمیزی تازه دارد. مدیر می گوید دانش آموزان ایرانی و مهاجر در کنار هم درس می خوانند و البته خانم ناظم مدرسه به گفته دانش آموزان، مهربان است و جبروت خاصی دارد.

پیش از باز دید از این آموزشگاه با خبر شده بودم که رئیس انجمن اولیا و مربیان، هر روز پیش از دانش آموزان و تا پایان ساعت آموزشی در مدرسه حضور پیدا می کند و همیاری خوبی با مدیر مدرسه برای رفع مشکلات دبستان دارد. با مدیر و خانم رئیس انجمن گفت و گو کردم تا با مسائل مدرسه شهیدان صفری بیشتر آشنا شوم.

بخش اول: هم کلامی با مدیر

❖ آقای مدیر! لطفاً از خودتان بگویید.

اسماعیل شریعت پناه هستم. پیش از این در روستا مدیر - آموزگار بودم و پنج سال است که مدیر این دبستان هستم. ابتدا در دانش سرای تربیت معلم درس خواندم و بعد از آن در دانشگاه فرهنگیان، آموزه هایم را تکمیل کردم.

❖ در این مدرسه چند دانش آموز تحصیل

می کنند؟

۴۲۵ دانش آموز پسر در شیفت من و حدود همین تعداد دانش آموز دختر در شیفت مخالف تحصیل می کنند. من فقط مدیر شیفت پسرانه هستم. همه آموزگاران کادر ما را جز یک نفر، خانم ها تشکیل می دهند.

❖ با توجه به شیفت های که از پسران

دبستانی سراغ دارید، بهتر نبود از آموزگار مرد بهره می گرفتید؟

در مدرسه ما دوره اول تا سوم و چهارم تا ششم وجود دارد. من برای دوره دوم با شما هم نظرم و اگر کادر آقا برای دوره دوم وجود داشت، البته که بهتر بود.

❖ مدرسه شما چه مشخصات ویژه و چه

کمبودهایی دارد؟

۴۰ درصد دانش آموزانمان، مهاجر و اغلب افغانستانی هستند. تفاوت فرهنگی بین دانش آموزان مهاجر و دانش آموزان ایرانی همیشه وجود دارد. خوشبختانه با تلاش هایی که کردیم، از این بابت کمترین مشکل و اتفاقی در مدرسه روی نداده است. به من هم زمان، دو ناظم کمک می کنند و مدرسه را به نحو شایسته ای کنترل می کنیم.

❖ با تفاوت های فرهنگی و قومیتی چه می کنید؟

اصولاً به تفاوت قومیتی، توجه خاصی نمی کنیم. ما همه دانش آموزان را «دانش آموزان مدرسه شهیدان صفری» می دانیم و پس، بر خوردی واحد با دانش آموز ایرانی و دانش آموز مهاجر داریم. همین تفاوت نگذاشتن، خود باعث شده است بستر دانش آموزی هم تا حدود زیادی یک دست شود و همه دانش آموزان، خود را برادر هم بدانند.

❖ برای ثبت نام دانش آموزان مهاجر، مبلغ ویژه ای دریافت می کنید؟

هرگز. سه سالی است که بر پایه قانون جدید، همه دانش آموزان رایگان ثبت نام می شوند و تا آخر آموزش عمومی، تحصیل رایگان است.

❖ کمبودهای محوری مدرسه شما کدام است؟

مثل همه جا در بخش مالی کمبود داریم. گاهی حتی در پرداخت قبوض آب، برق و گاز هم مشکل داریم. وضعیت عمومی والدین هم معمولاً به گونه ای نیست که بتوانیم توقع خاصی از نظر مشارکت اولیای دانش آموزان داشته باشیم.

❖ چه نکته ای مدرسه شما را از دیگر مدارس مشابه، متمایز می کند؟

مدرسه ما، انجمن اولیا و مربیان بسیار فعال و زحمت کشی دارد. مسئول انجمن مدرسه، صبح ها قبل از حضور کادر آموزشی به مدرسه می آید و تا آخرین ساعات درسی در مدرسه است و به خوبی برای رفع مشکلات همکاری می کند. انجمن اولیا و مربیان عملاً تبدیل به پلی رسانا میان مدرسه و خانواده ها شده است. ایشان بدون دریافت هیچ گونه مبلغی از مدرسه کار می کنند و عشق و علاقه حیرت انگیزی به دانش آموزان دارند. اولیا با توجه به شناخت قبلی که از ایشان داشتند، سال هاست که ایشان را به عنوان رئیس انجمن برگزیده اند.

❖ مهم ترین دستاورد حضور ایشان در انجمن چه بوده است؟

می دانیم که فرایند تربیتی، تنها در مدرسه انجام نمی شود و نیازمند هم سوئی خانه و مدرسه است. خانم رئیس انجمن به خوبی توانسته اند این فرایند را برای اولیای دانش آموزان توجیه کنند و در طرف مقابل، اولیا هم با توجه به سابقه و شناختی که از ایشان دارند، پذیرای حرف هایشان هستند.

